

jarku hodi leto in zimo na stotine izletnikov in tujcev k Sv. Urbanu, Sv. Križu, Sv. Duhu in dalje proti Kozjaku. Skladišče smodnika in drugih razstrelivnih snovi gotovo pod nobenim pogojem ne spada v tako obljuden kraj, kakor je Kamnica. Tukaj je vse polno poletnih bivališč Mariborčanov, tu so kmetije in viničarije na vsaki strani Kamniškega jarka, po katerem vozi noč in dan veliko število voz z lesom in deželnimi pridelki. Z zgraditvijo smodnišnice in skladišča eksplozivnih snovi bi se resno in stalno ogrožalo življenje prebivalstva in izletnikov. Radi tega resno svarimo merodajne činitelje, da preprečijo pretečo nevarnost. Prizadeti prebivalci so napravili primerne korake pri oblasteh.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmodernejše urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižnice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Upisovanje v enoletni trgovski tečaj »Hermes« dnevno. Absolventi z malo maturo imajo posebne ugodnosti. Zahtevajte prospekt! Maribor, Zrinjskega trg 1. 970

Obžalovanja vredni slučaji.

SMOLA LAŽI-KAPUCINARJA

Delomržeži poskušajo z vsemi mogočimi prevarami ter sleparijami. Človek mora biti danes zelo oprezen, da ga ne osleparijo na debelo.

Česa vsega si ne upajo zločinski goljufi, nam kaže primer, ki se je bolj v začetku minulega tedna odigral v Slov. Bistrici.

Iz smeri Konjic sta se pripeljala v avtomobilu in sta izstopila pred sirotišnico v Slov. Bistrici, katero upravljajo šolske sestre: moški v preobleki kapucina z dolgo črno brado in civilno oblečen gospod.

Pozvonila sta in sta se predstavila vratarici kot pregledovalca ali revizorja samostanskih knjižnic. Vratarica je hotela poklicati prednico in je zapustila čakalnico. Potegnil je prepričljivo par trenutkov odprtih vrat in to je bilo usodepolno za kapucinarjevo prilepljeno brado. Vratari-

ca je pri odhodu skozi vrata videla, kako se je umetna kapucinarjeva brada vsled prepričljive pobesile navzdol in je bil podan dokaz, da ta dva človeka ne nameravata nič poštenega.

Odhitela je po prednico in telefonirala po oročnike.

Goljufa sta kmalu sprevidela, da ju je spravila umetna kapucinarjeva brada v nevaren položaj. Pobegnili sta s toliko naglico, da je civilist celo pozabil klobuk v čakalnici.

Lopova, ki sta govorila z vratarico slovensko, sta se odpeljala v avtomobilu proti Ptuj. Nikdo ne zna, kaj sta hotela goljufa s pregledom samostanske knjižnice.

Socialni demokrat poneveril 12.000 din delavskega denarja. Gradbeni delavci v Mariboru so organizirani v precejšnjem številu pri »Savezu gradjevinskih radnikov«, ki je socialistična organizacija. Tajnik te organizacije je bil Vinko Šerf, ki se je svojčas najbolj trudil, da je spravil kolikor mogoče veliko delavcev pod socialistični klobuk. Delavci so plačevali od svojih med prispevke za organizacijo. Od te težko plačane članarine je Šerf porabil 12.000 din zase in je gradil za ta denar malo hišico v Dobravi pri Teznu. Goljufijo so mu dokazali iz centrale v Ljubljani, odkoder so poslali revizorja in ta je ugotovil poneverbo. Na prijavo je Šerf priznal, na kak način je sleparil delavce, ki so itak tako slabo plačani, da komaj životarijo.

Nepošten najditelj. Z dvema bankovcema po 500 din je poslal g. Pergler, izdelovatelj avtokaroserij v Mariboru, ključavničarskega vajenca Franca Šrimpfa v trgovino. Fantu je med potjo padel denar iz žepa. Izgubljeni denar je hitro pobral neki kmečki fant, ki se je peljal za Šrimpfo na kolesu in je zginil.

Iz šale — smrt. V Ruperčah pri Sv. Marjeti ob Pesnici se je kopal v Pesnici mladi svet. Med kopalci sta bila 14 letni Feliks Lipušek in 15 letni Mirko Mavrič. Lipušek, ki ni znal plavati, se seve ni upal v 3 m globoki tolmun. Mavrič je neplavača za-

grabil, ga je porinil bolj na globoko in ga potunkal pod vodo. Tunkanje je že bilo za marsikatero usodepolno in tudi v tem slučaju. Lipušek ni bilo več iznad vode in so ga spravili iz tolmana kot utopljenca. Mavrič je radi smrtne nesreče pobegnil ter se skril, da ga niso mogli takoj najti.

Za nad 2000 din škode so napravili v zadnjem času vlomilci po okolici Gornje Radgone.

Beg iz življenja. V Kupetincih se je v gozdu obesil 17 letni Jurij Babič, mesarski vajenec iz Ljutomer, doma v Selnici ob Muri. Iz okoliščin je sklepato, da je to izvršil najbrž v nedeljo 25. julija zvečer. Našli so ga šele v torek. Izvršil je neke nerednosti, pa se je zbal posledic. Znak mehkužne moderne vzgoje!

Po vladu oškodovan posestnik. V Zg. Bistrici pri Slov. Bistrici je bilo od neznanca vlomljeno v hišo posestnika Franca Blažič. Z vlomilcem je zginilo orožje, tri ure in nekaj gotovine.

Hitro v rokah pravice. V Gabrovcu pri Konjicah je bilo 28. julija vlomljeno v stanovanje Maksa Vodenik. Vlomilec Karol V. je odnesel raznih predmetov za 5000 din in skoro novo obleko, katero je oblekel. Z ukradenim blagom se je podal v Arclin pri Vojniku, kjer je trgoval na drobno. Dne 29. julija se je mudil okradeni Vodenik v Vojniku in je videl tatu v svoji obleki. Zadevo je prijavil celjski policiji, ki je uzmoviča aretirala. Prijeti je tudi povedal, komu vse je prodal ukradeno robo.

V kopalšču prijet tat. V Ljubljani v mestnem kopalšču ob Ljubljani so opazovali že dalje časa, da je na delu tat, ki izmika kopalcem iz kabin ure, obleko in denar. Zadnjo soboto 24. julija je bila v kopalšču ukradena 800 din vredna ura in nato je vzel kopalščice pod nadzorstvo detektiv. Kmalu je prijel 25 letnega Istrana, ki je imel pol aktivke ponarejenih kabin-skih ključev. Ko so ga še natančneje preiskali, so dobili v njegovi listnici raznih tujih valut za 4000 din in že zgoraj omenjeno srebrno uro, ki je bila v soboto

nia« sta se na poskusni vožnji srečala in sta bila med seboj stalno v radio-zvezi glede vremenskih prilik.

Čudežni

cvet butča-palme

15 let rabi butča-palma, odkar so jo zasadili s semenom, da požene prvi cvet. V tem času je doseglo njeno deblo višino 5 m in vrh palme je kronan s 4 m dolgimi listi. Iz kota spodnjega že navadno posušenega lista se izoblikuje tvorba, ki je podobna koncu sulice, in iz nje se lepega dne naredi cvet. Cvet, ki je zlato-rumenkast, se odpre glasno, kakor bi razčesnil platno. Kras cvet traja osem dni. Sad dozori v treh mesecih in jedra v notranjosti sadu so iskano krmilo za živino.

kar sem ti obljubil, in ne zahtevam za to ničesar od tebe.

Dekle je prebledelo. Trpko je odgovorila:

»Torej me ne maraš? Moja beseda ti hodi navzkriž?»

»Ne, ne!« je dejal na moč glasno. »Prav me razumi, Veronika! Na vsem svetu nimam nobenega človeka tako rad kakor tebe. Prav zaradi tega nočem, da bi ti kaj prizadejal, kar ti ni po volji in ti je morda zoprno.«

Tedaj je dvignila glavo in dejala po svoje jasno in odkrito:

»Tvoja ljubezen mi ni zoprna, ampak sem je vesela. Tudi jaz te imam rada.«

»Veronika, Veronika, povej še enkrat, prosim te!« je zagorel.

»Rajši te imam ko kogarkoli. Davno že te imam rada.«

»In jaz te imam rajši ko samega sebe. Ko bi mogel življenje dati zate, rad bi ga dal, da bi ti pokazal, kako rad te imam.«

Iz njegovih besed je kipelo tako silno čustvo, taka ljubezen, ki je bila v resnici močnejša od smrti. To je čutila tudi Veronika. Ganjena mu je podala roko, potem pa naglo odšla.

Že je bil določen dan, ko bi moral jagar s patrom Valerijanom v Celovec, da bi tam sprejel zakrament svetega krsta. Kako se ga je že veselil! Ali človek obrača, Bog pa obrne. Tudi Anzanu je prekrizal načrt.

Cenci je bilo očitno bolj, odkar se je spravila z Bogom. Lahko je spet vstala in je vsak dan po več ur prebila izven postelje. Čim bolj se je počutila, tem bolj je silila iz hiše ven, da bi se naučila čistega zraka. Nazadnje je že ni bilo mogoče držati in Veronika jo je morala peljati na vrt. Dnevi so bili lepi in topli, tako da bolnica kar v hišo nazaj ni hotela; do večera je slonela v naslonjaču in pasla oči po hribih in smrekovih leséh.

Nekega popoldne se je vreme nenadoma sprevrglo. Vihar se je pripodil in prignal kup temnih oblakov. Čeprav jo je Veronika opominjala in gonila v hišo, Cenci ni šla prej, da jo je zmočil prvi pljusek dežja. Sicer se šla ko h kraju in v posteljo, toda do večera se ni mogla prav zagreti. Zopet jo je prijel stari kašelj in jelo jo je dušiti. Ponoči jo je začela še mrzlica tresti. Veronika je storila vse, kar je vedela in znala; vendar ni pomagalo nič.

Ko je Veronika zjutraj poklicala padarja, je dejal, da so se Cenci vnela pljuča. Tej bolezni bolnično slabo srce ni bilo kos in kljub vsej postrežbi ji je od ure do ure postajalo slabše.

(Dalje sledi)